

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

KN-I.4131.1.303.2016.19

Poznań,

2017 05 10
Urząd Miejski Borku Wlkp.
P. Dójcik W.
15.05.2017r. Cyl
Wpł. 15.05.2017
L.dz. 02240 2017 Znak sprawy
Zal. _____ Podpis _____

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały nr XXXII/206/2017 Rady Miejskiej Borku Wlkp. z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała nr XXXII/206/2017 Rady Miejskiej Borku Wlkp. z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków została podjęta na podstawie: art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 ze zm.) oraz art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328), zwanej dalej: „ustawą”.

Uchwałę doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu dnia 12 kwietnia 2017 r.

Organ nadzoru dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, stwierdził co następuje:

Na sesji w dniu 6 kwietnia 2017 r. Rada Miejska Borku Wlkp. podjęła uchwałę nr XXXII/206/2017 w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, zwaną dalej: „uchwałą”.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy, z wyjątkiem taryf zmienionych w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług. W myśl art. 2 pkt 12 ustawy przez taryfę należy rozumieć zestawienie ogłoszonych publicznie cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków oraz warunki ich stosowania. Elementy taryfy szczegółowo określa § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. poz. 886 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem”. Zgodnie z przywołanym przepisem w taryfach za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa się: rodzaje prowadzonej działalności, rodzaj i strukturę taryfy, taryfowe grupy odbiorców usług, rodzaje i wysokość cen i stawek opłat, warunki rozliczeń z uwzględnieniem wyposażenia nieruchomości w przyrządy i urządzenia pomiarowe oraz warunki stosowania cen i stawek opłat. Nadto w warunkach stosowania cen i stawek opłat, o których mowa wyżej w szczególności określa się: zakres świadczonych usług dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców oraz standardy jakościowe obsługi odbiorców usług (§ 4 ust. 2 rozporządzenia). Powyższy katalog elementów taryfy jest wyczerpującym, co oznacza, że są to elementy, które obowiązkowo powinny znaleźć się w taryfie. Na obowiązek umieszczenia w taryfie wszystkich elementów wskazuje redakcja tego przepisu. Ustawodawca użył bowiem zwrotu: „w taryfach za zbiorowe zaopatrzenie

w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa się”, a następnie dokonał wspomnianego wyliczenia, stąd też brak lub niewłaściwe określenie w taryfie choćby jednego z wymaganych prawem elementów dyskwalifikuje ją i powoduje, że dokument taki nie może być uznany za taryfę w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy, a tym samym nie może zostać zatwierdzony – w drodze uchwały - jako taryfa przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego. Z kolei w myśl § 5 pkt 6 rozporządzenia taryfy, w zależności od ich rodzaju i struktury, dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają m.in. stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, w zależności od wykorzystania przepustowości oczyszczalni, stosowanej technologii oczyszczania ścieków komunalnych oraz uzyskiwanego stopnia redukcji ładunku zanieczyszczeń i sposobu stosowania osadów ściekowych; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9 rozporządzenia. Tymczasem w § 1 pkt 2 uchwały rada zatwierdziła taryfę zbiorowego odprowadzania ścieków (ceny netto) za 1 m³ wprowadzonych ścieków do zbiorowych urządzeń kanalizacyjnych: a) ścieki komunalne – 5,84 zł, b) ścieki przemysłowe - cena podstawowa – 5,84 zł – za przekroczenie ładunku zanieczyszczeń, dopłata zgodnie z tabelą dopuszczalnych podstawowych parametrów odprowadzonych ścieków obowiązujących w Boreckim Zakładzie Wodociągów i Kanalizacji spółka z o.o. Karolew. W ocenie organu nadzoru dopłata za przekroczenie ładunku zanieczyszczeń powinna zostać określona jako stawka opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych i przedstawiona radzie do zatwierdzenia (w taryfie ustalenie tej stawki jest obligatoryjne). W przeciwnym wypadku powyższe oznacza przekazanie uprawnienia do kształtowania ww. stawki opłaty na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne i ustalanie opłat poza ściśle określoną w przepisach rangi ustawowej procedurą. Podkreślić należy, iż to taryfa jest właściwym sposobem obciążania za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 2 grudnia 2016 r. (sygn. akt III SA/Łd 823/16): „Przepis art. 24 ust. 5 ustawy, przyznając radzie gminy kompetencję do zatwierdzenia taryf umożliwia jej jednocześnie realną kontrolę wysokości stosowanych cen i opłat za usługi świadczone przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne. Kontrola ta nie może jednak być dowolna czy też pozorna, gdyż ustawodawca wymaga od rady zbadania zgodności sporządzenia taryf z obowiązującymi przepisami. Jeżeli zatem rada, pomimo sporządzenia taryf niezgodnie z obowiązującymi przepisami, dokona ich zatwierdzenia, to tym samym podjęta w tym zakresie uchwała będzie naruszać prawo. Rada gminy oceniając legalność przedłożonych jej taryf jako wzorzec kontroli winna przyjąć zasady uchwalone w Konstytucji oraz przepisy ustawy normujące nie tylko materię ustalenia taryf i ich zatwierdzania, ale też zasady rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków, oraz warunki i sposób tych rozliczeń. Taryfy powinny być sporządzone w sposób uwzględniający odnoszące się do nich regulacje prawne zawarte w ustawie oraz innych aktach będących źródłem prawa, jak rozporządzenie czy akt prawa miejscowego i nie mogą być z tymi regulacjami sprzeczne”.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Otrzymują:
Rada Miejska Borku Wlkp.
Burmistrz Borku Wlkp.

Wojewoda Wielkopolski
Zbigniew Hoffmann